

συνάντημα ἐν αὐτοῖς ·

ὡς ὁ θάνατος τούτου, οὕτως ὁ θάνατος τούτου,
καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσιν ·

καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτήνος;
οὐδέν, ὅτι τὰ πάντα ματαιότης.

20 τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἓνα ·

τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοῦς,

καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν ·

21 καὶ τίς οἶδεν πνεῦμα υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου

εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω,

καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους

εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν;

22 καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν

εἰ μὴ ὁ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος

ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μερίς αὐτοῦ ·

ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἂν γένηται μετ' αὐτόν;

4 1 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον

σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας

τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον ·

καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων,

καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν,

καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς,

καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν.

2 καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας

τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας,

ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν ·

3 καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους

ὅστις οὐπω ἐγένετο,

ὃς οὐκ εἶδεν σὺν τὸ ποιῆμα τὸ πονηρὸν

τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

4 Καὶ εἶδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον

καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος,

ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ ·

καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

19³ αυτοις] pr. τοις πασιν ScV† | 19⁴ ουτως] + και S | 19⁵ τοις] αυτοις S*†
| 19⁶ τι — ανθρ.] τις περισσεια τω ανθρωπω ScV† | 19⁷ τα > BS || 20¹ πορ.
> BS* | 20³ επιστρεφει B || 21¹ πνευμα] pr. το ASc | 21³ πνευμα] pr. το
S | 21⁴ γην BS†] pr. την rel. || 22² ο 2⁰ B†] > rel.
4 1² συν πασας] συμπ. B, συν > S: cf. 1 14 | 1³ γενομενας S*A | 1⁴ και >
B† | 1⁶ ισχυς] -υν BS*†, ισχυ(sic) ουκ εστιν Sc†, ουκ εστιν ισχυς αυτοις V†
| 1⁷ παρακ.] pr. ο SA || 2¹ συν (cf. 2 12)] συμπαντας B: cf. 3 || 3 > S*†
| 3³ συν] + παν B: cf. 2 || 4¹ συμπαντα BA et 4² συμπασαν B: cf. 1 14 |
4³ αυτο] το B*S | ανδρι B